

Astăzi, Miercuri, 1 Aprilie, 2026

**Sf. Cuv. Maria Egipteanca; Sf. Cuv. Macarie
Mărturisitorul; Sf. Mc. Gherontie; Sf. Cuv.
Varsanufie de la Optina**

Isaia 58

¹ Strigă puternic și nu te opri!; ca pe o trâmbiță înalță-ți glasul¹ și spune-i poporului Meu păcatele lui și casei lui Iacob fărădelegile sale!

² Ei Mă caută zi de zi și doresc să-Mi știe căile, ca un popor care a săvârșit dreptate și judecata

¹Vocea profetului e, prin excelență, publică, puternică și fermă; prin ea vorbește autoritatea lui Dumnezeu.

Dumnezeului său n'a părăsit-o; ei cer acum de la Mine judecată dreaptă și doresc să se apropie de Dumnezeu,

³ zicând: „De ce-am postit noi, dacă Tu n'ai văzut? de ce ne-am umilit noi sufletele, dacă Tu n'ai știut?...”². Nu: în zilele voastre de post vă faceți voile voastre și-i pișcați³ pe cei ce sunt în puterea voastră.

⁴ Dacă postiți pentru certuri și judecați și-l bateți cu pumnii pe cel obidit, de ce-Mi aduceți Mie postul, așa cum o faceți astăzi, ca vocea voastră să se audă strigând?

²Profetul denunță falsitatea postului formal, făcut la adăpostul unei conștiințe ipocrite.

³hyponýsso (folosit numai aici în V. T.) = „a pișca” (a face înțepături ușoare). Aici nu e vorba de păcatele mari sau mijlocii, sesizabile, ci de cele mărunte și dese, care trec aproape neobservate, cum sunt „înțepăturile” ușor răutăcioase, direct sau indirect, la adresa altora; acumulate în timp și înregistrate în subconștient, ele deteriorează relațiile dintre oameni.

5 Nu postul acesta l-am ales Eu, nici o astfel de zi în care omul să-și necăjească sufletul; chiar dacă-ți vei îndoi gâtul ca un cârlig și chiar dacă ai pune sub tine sac și cenușă, nici chiar așa nu poți pretinde că postul vostru e primit.⁴

6 Nu un astfel de post am ales Eu, zice Domnul; ci tu dezleagă orice legătură a nedreptății, dezleagă nodurile cu silnicie înnodate, lasă-i liberi pe cei striviți în legături și rupe toate înscrisurile cu socoli nedrepte.

7 Frânge pâinea pentru cel flămând și adu-i în casa ta pe săracii fără adăpost; dacă vezi pe cineva gol, îmbracă-l și nu-i trece cu vederea pe cei de un neam cu tine.

8 Atunci lumina ta se va deschide ca o dimineată și sănătatea ta curând va răsări și dreptatea ta îți va merge înainte și slava lui Dumnezeu te va înconjura.

9 Atunci vei striga și Dumnezeu te va auzi, și'n timp ce tu încă grăiești, El va zice: „Iată, Eu sunt aici”. Dacă tu te lepezi de ceea ce te ține legat și de mâna ta cea hrăpăreață și de cuvântul cârtitor,

10 dacă din inimă îi vei da pâine celui flămând și dacă vei mulțumi sufletul necăjit, atunci lumina ta va străluci în întuneric și întunericul tău va fi precum amiaza;

11 și Dumnezeuul tău va fi cu tine pururea, iar tu te vei sătura după cum îți poștește sufletul și oasele tale se vor îngrășa și vor fi ca o grădină bine adăpată și ca un izvor a cărui apă nu scade; și oasele tale ca iarba vor odrăsli și se vor îngrășa și neamurile neamurilor vor moșteni.

Facerea 43

26 Când Iosif a venit acasă, ei în casă i-au înfățișat darurile pe care le aveau în mâini și i s'au închinat cu fața pân' la pământ.

27 Iar el i-a întrebat: „Cum vă aflați?” Apoi a zis: „Dar bătrânul vostru tată, de care mi-ați vorbit deunăzi, e sănătos? mai trăiește?”⁵

28 Ei au zis: „Robul tău, tatăl nostru, e sănătos, încă trăiește”. Și Iosif a zis: „Binecuvântat de Dumnezeu este omul acela!” Iar ei s'au plecat și i s'au închinat.

29 Dar dacă Iosif și-a ridicat ochii, l-a văzut pe Veniamin, fratele său

⁴ Sf. Ioan Casian: Dumnezeu nu vede postul ca fiind bun prin natura lui, ci prin lucrările lui cele bune; altfel, el devine chiar dăunător, după cuvântul Domnului: „... dacă ei vor posti, Eu nu le voi auzi rugăciunile” (Ir 14, 12).

⁵ Această a doua întrebare indică faptul că de la prima călătorie a fraților lui Iosif trecuse un oarecare timp.

de-o mamă, și a zis: „El e fratele vostru cel mai mic, pe care mi-ați spus că-l veți aduce la mine?”... Și a adăugat: „Dumnezeu să aibă milă de tine, fiule!”⁶

³⁰ Dar Iosif era atât de tulburat încât de dragul fratelui său i se zbătea inima și-l podidea plânsul. Și a fugit în odaie și a plâns acolo.

³¹ Apoi, spălându-și fața, a ieșit; și, stăpânindu-se, a zis: „Aduceți bucatele!”

Facerea 45

¹ Atunci Iosif nu s'a mai putut stăpâni față de toți cei ce erau acolo și a strigat: „Afară de la mine toată lumea!” Așa că nimeni nu rămăsese cu Iosif când el li s'a descoperit fraților săi.

² Plângând, și-a ridicat el glasul, și toți Egiptenii au auzit, și s'a auzit și'n casa lui Faraon.

³ Și a zis Iosif către frații săi: „Eu sunt Iosif!... Tata mai trăiește?”⁷ Frații lui însă nu i-au putut răspunde, căci deodată'ncremeni-seră'nainte-i.

⁶ Apelativul „fiule” se explică prin diferența de vârstă, dar și prin ascendența rangului social al lui Iosif.

⁷ Întrebare consemnată dintr'o altă tradiție redacțională. Răspunsul ei se află în cuvântarea lui Iuda (vv. 31-34).

⁴ Și Iosif a zis către frații săi: „Apropiați-vă de mine!” Și ei s'au apropiat. Iar el a zis: „Eu sunt Iosif, fratele vostru, pe care voi l-ați vândut pentru Egipt.

⁵ Acum însă să nu vă întristați, nici să vă pară rău că m'ați vândut aici, fiindcă spre păstrarea vieții m'a trimis pe mine Dumnezeu înaintea voastră.

⁶ Că iată, doi ani sunt de când foametea bântuie pe pământ, și încă cinci ani mai sunt în care nici arătură nu va fi, nici seceriș.

⁷ Căci Dumnezeu m'a trimis înaintea voastră ca să vă păstreze vouă o rămășiță⁸ pe pământ și viața să v'o păzească spre marea urmare⁹.

⁸ Așadar, nu voi m'ați trimis aici, ci Dumnezeu; și El m'a făcut ca un tată lui Faraon, domn peste toată casa lui și stăpânitor peste toată țara Egiptului.

⁹ Grăbiți-vă dar să vă duceți la tatăl meu și să-i spuneți: — Așa zice fiul tău, Iosif: Dumnezeu m'a făcut domn peste tot Egiptul; coboară-te la mine, nu zăbovi.

¹⁰ Vei locui în ținutul Goșen¹⁰ și

⁸ Un grup restrâns, din care poporul se va reface'n timp.

⁹ Anticipare aluzivă a profetiei din 50, 24 (eliberarea din Egipt și întoarcerea în Țara Făgăduinței).

¹⁰ Textual: „Ghesemul Arabiei”. Go-

vei fi aproape de mine, tu, feciorii tăi și fiii fiilor tăi, oile tale, vitele tale și toate câte sunt ale tale;

¹¹ acolo te voi hrăni — căci vor mai fi încă cinci ani de foamete —, ca să nu pieri tu, nici feciorii tăi, nici toate ale tale...

¹² Iată, ochii voștri văd, ca și ochii fratelui meu Veniamin, că gura mea este cea care vă grăiește.

¹³ Povestești-i deci părintelui meu toată slava mea cea din Egipt și tot ce-ați văzut, și grăbiți-vă să-l aduceți pe părintele meu aici!”

¹⁴ Și căzând el apoi pe grumazul lui Veniamin, fratele său, a plâns; iar Veniamin a plâns și el pe grumazul lui.

¹⁵ Și i-a sărutat pe toți frații săi și a plâns asupra-le; după care și frații săi au grăit cu el.

¹⁶ Iar vestea a pătruns în casa lui Faraon: „Au venit — se spunea — frații lui Iosif!” Iar Faraon și curtenii săi s’au bucurat.

Proverbele lui Solomon 21

²³ Cel ce-și păzește gura și limba își păzește sufletul de necaz.

șen, regiune situată, după toate probabilitățile, în colțul de nord-est al Deltei Nilului. În 47, ¹¹ identificată cu „pământul lui Ramses”.

²⁴ Un om îndrăzneț și încrezut și obraznic se cheamă ciumă, iar cel ce ține minte răul e un nelegiuit.

²⁵ Poftele îl omoară pe cel trândav, căci mâinile lui nu se hotărăsc să facă ceva.

²⁶ Necredinciosul dorește zilnic pofte rele, iar dreptul miluiește fără scumpătate și se’ndură.

²⁷ Jertfele necredincioșilor urâciune îi sunt Domnului, pentru că ei le aduc în chip nelegiuit.

²⁸ Martorul mincinos va pieri, dar omul ascultător ia seama la ce grăiește.

²⁹ Omul necredincios cu nerușinare îți iese’nainte, dar dreptul își cunoaște el însuși căile.

³⁰ Împotriva necredinciosului¹¹ nu există înțelepciune, nici curaj și nici sfat.

³¹ Calul e pregătit pentru ziua războiului, dar ajutorul e de la Domnul.

Proverbele lui Solomon 22

¹ Un nume bun e mai de preț decât bogăția multă, și un dar bun, decât argintul și aurul.

² Bogatul și săracul s’au întâmpinat laolaltă, dar Domnul este Cel ce pe amândoi i-a făcut.

¹¹ Ebr.: „Înainte Domnului”.

³ Iscusitul, văzându-l pe omul rău că rău se chinuiește, scoate el însuși o învățătură, dar cei nepricepuți trec mai departe spre paguba lor.

⁴ Frica de Domnul e odrasla înțelepciunii, ca și bogăția, mărirea și viața.¹²

Tâlcuire

„Strigă tare”, îi zice Domnul sfântului prooroc Isaia, „nu te opri”, dând în vileag nelegiuirile poporului Meu.

Dar ce făcea poporul? „Ei Mă caută, doresc apropierea de Dumnezeu.” Dar este asta, oare, un păcat? Tocmai asta era dator să facă. Da, așa este, dar necazul este că nu o fac așa cum se cuvine, ci așteaptă să își atingă țelul numai prin post, fără a se îngriji de faptele dreptății și dragostei. „Și postul îmi e plăcut”, grăiește Domnul, „însă postul (adevărat este cel) la care oamenii, smerindu-și trupul, adaugă și iertarea jignirilor, a datoriiilor, hrănirea celor flămânzi, găzduirea celor lipsiți de adăpost,

îmbrăcarea celor goi. Când toate acestea se vor adăuga postirii, căutarea Mea și apropierea de Mine vor avea spor”; „atunci va ieși de dimineată lumina ta,... și slava Domnului te va înconjura. Atunci vei striga, și Domnul te va auzi; și încă grăind tu, va zice: aici sunt!... Și va fi Dumnezeuul tău cu tine pururea” (Is. 58, 1-11).¹³

¹² *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

¹³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.